

«Καθαρίσαντες λοιπόν τας ψυχάς σας με την υπακοήν της αληθείας διά του Πνεύματος, προς φιλαδελφίαν ανυπόκριτον, αγαπήσατε ενθέρμως αλλήλους εκ καθαρὰς καρδίας» ( Α' Πέτρου,α':22)

Ο Κύριος Ιησούς στο τελευταίο δείπνο με τους μαθητές του, πριν τον πιάσουν για να τον σταυρώσουν, τους είπε μια νέα εντολή: «Εντολήν καινήν σας δίδω, Να αγαπάτε αλλήλους· καθὼς ἐγὼ σας ἠγάπησα, καὶ σεις να αγαπάτε αλλήλους. Εκ τούτου ὁ θελῶν γινώσκει πάντες ὅτι εἰσθε μαθηταὶ μου, ἐὰν ἔχητε ἀγάπην πρὸς αλλήλους»

(Ιωάννης,ιγ':34-35). Ο Κύριος τονίζει «καθὼς ἐγὼ σας ἀγάπησα», που σημαίνει ὅτι θεωρεῖ πολὺ σημαντικὴ τὴν πρὸς αλλήλους ἀγάπην των εν Χριστῷ ἀδελφῶν.

Να μην ξεχνάμε ὅτι ο Κύριος θυσιάστηκε μεν για ὅλους τους ανθρώπους (Ιωάννης, ιβ':32,33), ἀλλὰ μόνο αὐτοὶ που θα ἐκτιμήσουν σωστὰ αὐτὴ τὴ θυσία καὶ θα πιστέψουν σ' Αὐτόν θα ὁλοκληρώσουν τὴν ἐκκλησίαν Του. Ἡ ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ σαν σύνολο πιστῶν που συναθροίζονται καὶ συμπροσευχῶνται, ὁποῦντε να πούμε ὅτι ξεκίνησε με ἑκατὸν εἴκοσι πιστοὺς στὴν Ἱερουσαλὴμ (Πράξεις,α':15), ἐνῶ τὴν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς που οἱ 120 βαπτίστηκαν στὸ Ἅγιο Πνεῦμα, μετὰ τὸ κήρυγμα τοῦ Πέτρου βαπτίστηκαν στὸ νερό καὶ προστέθηκαν στὴν ἐκκλησία ἄλλοι τρεῖς χιλιάδες (Πράξ.,β':41).

Ἡ πρῶτὴ ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ εἶχε πολὺ ὁμορφα χαρακτηριστικά: «Καὶ ἐνέμενον ἐν τῇ διδασκίᾳ των ἀποστόλων, καὶ ἐν τῇ κοινωνίᾳ, καὶ ἐν τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου καὶ ἐν ταῖς προσευχαῖς»

(Πράξεις,β':42). Ἡ διδασκία των ἀποστόλων ἦταν ἡ διδασκαλία τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τους ἀποστόλους που ἔθεσε ο Κύριος Ιησούς. Ἡ κοινωνία εἶναι ἡ 'κοινωνία μετ' ἀλλήλων' δηλαδὴ ὅλα τα μέλη τῆς ἐκκλησίας να συναναστρέφονται μεταξύ τους. Ἡ κλάση τοῦ ἄρτου εἶναι ἡ Θεία Κοινωνία τοῦ σώματος καὶ τοῦ αἵματος τοῦ Κυρίου Ιησοῦ που γίνεται κάθε Κυριακὴ καὶ φυσικὰ οἱ προσευχὲς που εἶναι ὁ ἀπαραίτητος τρόπος ἐπικοινωνίας των πιστῶν με τὸ Θεό. Ἐπίσης, τότε ὁ ἕνας πρὸς τὸν ἄλλον, ὥστε ὅλα τους τα υπάρχοντα τα εἶχαν κοινὰ καὶ τα χρήματα ἀπὸ δωρεὰς τα διαμοίραζαν μεταξύ τους, σύμφωνα με τὴν ἀνάγκη τους. Αὐτὸ το ἔκαναν χωρὶς να τους ἀναγκάζει κανεὶς, ἀλλὰ με ἐλεύθερη βούληση εἶχαν ἐπιλέξει να τα θεωροῦν ὅλα κοινὰ καὶ να προσφέρουν στὸ ἔργο τοῦ Κυρίου (Πράξεις,β':44-47).

Μια τέτοια ἐκκλησία με παρόμοια χαρακτηριστικά θέλει καὶ ο Κύριος Ιησούς σήμερα. Ἡ ἀγάπη που θέλει ο Κύριος ἔχει τὰ δικά τῆς χαρακτηριστικά καθὼς διαβάζουμε στὴν πρῶτὴ πρὸς Κορινθίους ἐπιστολή: «Ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ, ἀγαθοποιεῖ· ἡ ἀγάπη δὲν φθονεῖ· ἡ

αγάπη δεν αυθαδιάζει, δεν επαίρεται, δεν ασχημονεί, δεν ζητεί τα  
εαυτής, δεν παροξύνεται, δεν διαλογίζεται το κακόν· δεν χαίρει εις την  
αδικίαν, συγχαίρει δε εις την αλήθειαν. Πάντα ανέχεται, πάντα  
πιστεύει, πάντα ελπίζει, πάντα υπομένει» (Α' Κορινθίους, ιγ' :

4-7). Η αγάπη λοιπόν μακροθυμεί, δηλαδή ο πιστός άνθρωπος που  
όντως αγαπά πρέπει να είναι ανεκτικός με κατανόηση στα λάθη και  
πτώσεις του αδερφού του. Η αγάπη αγαθοποιεί, δηλαδή εκδηλώνεται  
με καλά έργα. Η αγάπη δεν φθονεί, δηλαδή δεν πρέπει ο πιστός να  
θέλει το κακό κανενός για οποιοδήποτε λόγο. Η αγάπη δεν αυθαδιάζει,  
δηλαδή η αγάπη δεν συνάδει με θρασεία και αγενή συμπεριφορά. Η  
αγάπη δεν επαίρεται, δηλαδή αυτός που πραγματικά αγαπά θεωρεί  
τους άλλους υπερέχοντας του εαυτού του. Η αγάπη δεν ασχημονεί,  
δηλαδή ότι δεν πρέπει να υπάρχουν απρεπείς πράξεις. Η αγάπη δεν  
ζητά τα εαυτής, δηλαδή · δεν πρέπει να κοιτάει κάποιος μόνο το  
συμφέρον του αλλά και το συμφέρον των άλλων. Η αγάπη δεν  
παροξύνεται, δηλαδή αυτός που αγαπά δεν εξάπτεται κατά  
οποιοδήποτε και για οτιδήποτε. Η αγάπη δεν διαλογίζεται το κακόν,  
δηλαδή αν αγαπάμε δεν πρέπει ούτε να σκεφτόμαστε το κακό. Η αγάπη  
δεν χαίρει στην αδικία, δηλαδή να μην χαιρόμαστε όταν αδικείται  
κάποιος, ακόμα και αν αυτός να μας έχει αδικήσει. Η αγάπη συγχαίρει  
στην αλήθεια, δηλαδή η αγάπη εκδηλώνεται με χαρά όταν επικρατεί η  
αλήθεια. Η αγάπη πάντα ανέχεται, πάντα πιστεύει, πάντα ελπίζει και  
πάντα υπομένει, με την προϋπόθεση βέβαια αυτά τα πάντα που  
ανέχεται, πιστεύει, ελπίζει και υπομένει, να είναι σύμφωνα με το  
θέλημα του Θεού. Τα παραπάνω στοιχεία της αγάπης καλό είναι  
συνεχώς να εξετάζω αν τα κάνω στην ζωή μου. Επειδή όμως σαν  
άνθρωποι σε πολλά φταίμε όλοι, καλό είναι να ζητάμε συγχώρεση ο  
ένας από τον άλλον και να συγχωρούμε ο ένας τον άλλον καθώ ς μας  
λέει ο Κύριος μας · Ιησούς Χριστός (Μάρκος, ια' :25).

Καλό είναι να επισημάνουμε ότι η φιλαδελφία προηγείται της αγάπης  
στην · πνευματική οικοδομή · που καλείται κάθε αναγεννημένος  
χριστιανός να οικοδομήσει: «Και δι' αυτό δε τούτο καταβαλόντες πάσαν  
σπουδήν, προσθέσατε εις την πίστιν σας την αρετήν, εις δε την αρετήν  
την γνώσιν, εις δε την γνώσιν την εγκράτειαν, εις δε την εγκράτειαν  
την υπομονήν, εις δε την υπομονήν την ευσέβειαν, εις δε την ευσέβειαν  
την φιλαδελφίαν, εις δε την φιλαδελφίαν την αγάπην»

( Β' Πέτ., α' : 4-7). Δεν έχει νόημα να μιλάμε για αγάπη στους εχθρούς αν  
δεν αγαπάμε πρώτα τους αδελφούς μας. Όπως επίσης δεν έχει νόημα  
να μιλάμε για αγάπη στο Θεό, αν δεν αγαπάμε πρώτα τον αδελφό μας.

**(Α' Ιωάν., δ' :21,22). Γι' αυτό άλλωστε την φιλαδελφία μας την διδάσκει ο ίδιος ο Θεός:**

**«Περί δε της φιλαδελφίας δεν έχετε χρείαν να σας γράφω διότι σεις αυτοί είσθε θεοδίδακτοι εις το να αγαπάτε αλλήλους»**

**(Α' Θεσ., δ' :9).**

**Η αγάπη δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι είναι καρπός του Αγίου Πνεύματος (Γαλάτας,ε' :22) και το Άγιο Πνεύμα μας χορηγεί αγάπη όταν φυλάμε τις εντολές του Θεού: «Διότι αυτή είναι η αγάπη του Θεού, το να φυλάττωμεν τας εντολάς αυτού και αι εντολαί αυτού βαρείαι δεν είναι.»**

**(Α' Ιωάν., ε' :3). Όπως η σωστή πίστη έρχεται με την ακοή του λόγου του Θεού (Ρωμ., ι' :17), έτσι και η πραγματική αγάπη έρχεται με την εκτέλεση των εντολών του Θεού που είναι γραμμένες στο Ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού, την Καινή Διαθήκη.**

**Η διατήρηση της φιλαδελφίας, όπως της σωστής πίστεως και της πραγματικής αγάπης, είναι διαρκής αγώνας σε όλη την επίγεια ζωή του πιστού. Γι' αυτό ο λόγος του Θεού συμβουλεύει: «Η φιλαδελφία ας μένη» (Εβρ. ιγ' :1) και επί πλέον «γίνεσθε προς αλλήλους φιλόστοργοι διά της φιλαδελφίας, προλαμβάνοντες να τιμάτε αλλήλους»**

**(Ρωμ., ιβ' :10)**

**Αν παραμένουμε στο φως που είναι ο Ιησούς Χριστός, θα έχουμε κοινωνία με τους αδερφούς μας (Α' Ιωάννου, α' :7), γεγονός που σημαίνει ότι είμαστε φιλόστοργοι σ' αυτούς, υποφέρουμε και συγχωρούμε τα λάθη και τις αδυναμίες τους, άρα ότι έχουμε αγάπη προς αυτούς. Τότε το αίμα του Κυρίου Ιησού Χριστού θα καθαρίζει και εμάς από κάθε αμαρτία. Αμήν!**